

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 532/2532

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ADMIN 532/2532 ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) นายมนตรี อรุณเจริญไพศาล จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 176, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ
พ.ศ. 2522 มาตรา 5, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 6, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา
7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 17,
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 69, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา
56, พ.ร.บ.วิธีดำเนินการคุมประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 มาตรา 17

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เคยฟ้องจำเลยในมูลหนี้เดียวกันนี้เป็นคดีล้มละลายต่อศาลชั้นต้นภายในกำหนดอายุความ
ศาลชั้นต้นสั่งรับฟ้องโจทก์ไว้พิจารณา ต่อมาศาลชั้นต้นสั่งเพิกถอนคำสั่งเดิมและมีคำสั่งใหม่เป็นไม่
รับฟ้องเนื่องจากจำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่นคำสั่งของศาลชั้นต้นดังกล่าว
มีความหมายเป็นอย่างเดียวกันกับคำว่าศาลยกคดีเสียเพราะเหตุคดีไม่อยู่ในอำนาจศาล ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 176 ดังนั้น เมื่อกำหนดอายุความในคดีของโจทก์สิ้นไป
แล้วก่อนที่ศาลจะสั่งเพิกถอนคำสั่งรับฟ้องเป็นคำสั่งไม่รับฟ้องเพราะเหตุคดีไม่อยู่ในอำนาจศาล
ประกอบกับเมื่อโจทก์สืบหาภูมิลำเนาของจำเลยแล้วปรากฏว่าจำเลยคงมีภูมิลำเนาอยู่ในเขต
ศาลชั้นต้นนั้นเอง และโจทก์ยื่นฟ้องคดีนี้ใหม่ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่ศาลมีคำสั่ง ฟ้องโจทก์
จึงไม่ขาดอายุความ.

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาลงโทษจำเลยฐานมีฝิ่นสุกจำนวน 8 ห่อ น้ำหนัก 0.45
กรัม ไว้ในครอบครองตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 5, 6, 7, 8, 17,
69 จำคุก 6 เดือน และปรับ 3,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา
ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 1,500 บาท
โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี ไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา
29, 30 คุมประพฤติ 1 ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือนต่อครั้ง ตาม
ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 ต่อมาพนักงานคุมประพฤตรายงานว่าจำเลยไม่ไปรายงานตัว
ตามกำหนด และจำเลยแถลงรับต่อศาลชั้นต้นว่าก่อนถูกจับกุมในคดีนี้จำเลยเคยถูกจับกุมเกี่ยวกับ
ยาเสพติดให้โทษรวม 3 คดี ซึ่งแต่ละคดีศาลชั้นต้นรอการลงโทษและให้คุมความประพฤติของ
จำเลยไว้ทั้ง 3 คดี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า วิธีการคุมประพฤติไม่เหมาะสมและใช้ไม่ได้ผลแก่จำเลย จึง
ให้ยกเลิกการคุมประพฤติและเปลี่ยนจากการรอการลงโทษจำคุกจำเลยเป็นไม่รอการลงโทษ จำเลย
อุทธรณ์ขอให้รอการลงโทษ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยฎีกาขอให้รอการลงโทษ
ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยมีกำหนด 3 เดือน และปรับ 1,500
บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี คุมประพฤติ 1 ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุม
ประพฤติ 3 เดือนต่อครั้งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 จำเลยไม่ไปรายงานตัวตามกำหนด
ศาลชั้นต้นเห็นว่า วิธีคุมประพฤติไม่เหมาะสมและใช้ไม่ได้ผลแก่จำเลย จึงให้ยกเลิก
การคุมประพฤติและเปลี่ยนโทษจากการรอการลงโทษจำคุกเป็นไม่รอการลงโทษ เมื่อศาลอุทธรณ์

ภาค 3 มีคำพิพากษาแล้วคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 ย่อมเป็นที่สุดตามพระราชบัญญัติวิธี
ดำเนินการคุ้มครองประพจน์ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 มาตรา 17 จำเลยจะฎีกาไม่ได้ ที่
ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาจำเลยมาจึงไม่ชอบศาลฎีกาไม่วินิจฉัยให้ พิพากษายกฎีกาจำเลย

องค์คณะ

เดชา สุวรรณโณ · สวัสดิ์ รอดเจริญ · ส่อง สุขะปุลณพันธ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/532/2532>